

Hành hương trên đồi cao.

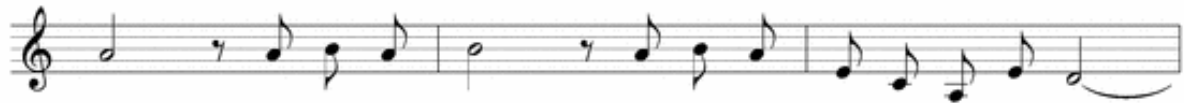
Trịnh công Sơn

Chiều lên chiều lên Người vẫn âm thầm gõ buồn gót chân

Người đi hành hương Về đồi núi xa Người đi vẫn đi chiều qua vẫn

qua Chiều đã chiều hơn Người vẫn âm thầm gõ buồn gót chân

Người đi hành hương Buồn đời viễn vông Còn ai nhớ mong còn ai nhớ

mong Người đi hành hương mịt mờ lối sương Người đi hành

hương Nhớ phố nhớ phường Người đi một mình đồi dốc nghiêng xuống Người đi một

mình vực sâu gọi tên Còn đây bao lên còn đây dấu chân Người đi một

mình và hát lời gió Người đi một mình chìm sâu lời ca Còn đây bao

qua còn đây giấc mơ Đồi đêm mù sương Người cố quên

về ngại ngần chiếu chân Người đi hành hương Sợ buồn vẫn quanh

Vực sâu đã lần gọi tên nhớ em Còn đêm mù sương Người vẫn quên

về ngại buồn chiếu chân Người đi hành hương hân sâu vết nhân

Một mai đã quên buồn ơi đã quên

